

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Εἰς Βαβυλῶνα ἐξακολουθοῦν αἱ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀγγλοῦ καθηγητοῦ Coldway. Ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τοῦ νοτίου Ἀνακτόρου τοῦ Ναβονχοδονόσορος, ὡς καὶ κολοσσιαῖοι στῦλοι τῆς πύλης τῆς θεᾶς Ἰχάρ, ναὸς ἀρχαῖα καλὰ διατηρημένοι. Ἄλλ' ἡ σπουδαιότερα ἀνακάλυψις εἶνε τὰ εἶρηπια τοῦ Πύργου τῆς Βαβέλ.

— Τὸ τμήμα τῶν Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων εἰσηγῆθη τῷ κ. ὑπουργῷ τῆς Παιδείας, ὅπως ὀρισθῇ Μεσαιωνικαὶ Ἐκκλησίαι, ἀποσπόμεναι τῆς λατρείας, χάρακταιρισθῶσιν ὡς ἀρχαιολογικὰ κτίρια.

— Γενομένων νέων ἀρχαιρεσιῶν διὰ μίαν τριετίαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ν. Πολίτης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Π. Καββαδίας καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Γ. Ἀγγελόπουλος, Δ. Αἰγινίτης, Α. Αδαμαντίου, Δ. Ἀντωνιάδης, Γ. Γαργίκας, Α. Ζυγομαλάς, Π. Καστριώτης, Δ. Λάμπας, Β. Λεονάρδος, Δ. Μακκᾶς, Θεμ. Σοφοῦλης καὶ Χ. Τσούντας. Εἰς τούτους προστίθενται καὶ τὰ δύο μόνιμα μέλη, οἱ κ. κ. Γληνὸς καὶ Κουρουγιώτης.

— Αἱ ἐπὶ τοῦ Παλατινοῦ λόφου τῆς Ρώμης διεξαγόμεναι ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου Μπὸν ἀπεκάλυψαν θησαυροὺς, ἐν οἷς ἄγαλμα Νίκης, ἐξόχον μεγαλοπρεπείας, ἐκ γνησίου Πεντελικοῦ μαρμάρου, ἀνήκον εἰς ἀρίστην περίοδον τῆς κλασικῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης, ἐφάμλλον τῆς Νίκης τοῦ Φειδίου, τῆς ἐν τῷ Βρετανικῷ μουσεῖῳ ἀποκειμένης, ἐκ τοῦ δυτικοῦ αἵωματος τοῦ Παρθενῶνος. Ἐπίσης καὶ ἄλλα ἐκ τῶν ἐκωσθέντων κειμηλίων εἶνε λίαν ἐνδιαφέροντα, ὅλα τελείας Ἑλληνικῆς Τέχνης, ἀνήκοντα εἰς τὴν περιλάμπρον ἐποχὴν τοῦ Δ'. αἰῶνος.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ κ. Ἰω. Πολέμης, τοῦ ὁποίου ἡ μελωδικὴ λύρα ἀποδίδει σχεδὸν ἀδιάκοπα τόνους γλυκεῖς, ψάλλοντες τὴν Ἀγάπην κατὰ προτίμησιν, εἰς τὴν νεωτάτην συλλογὴν «*Τὰ σπασμένα μάρμαρα*» διατηρεῖ ὅλην τὴν ἀβροτητα τῆς ὑμνεύσεως καὶ τὴν ἀρμονίαν τοῦ ρυθμοῦ. Εἰς τὰ σύντομα ἰδίως ποιήματα—τὰς «*Ἑστιάδας*»—τὰ ὅποια ἐγκλείουν κάποιαν δόσιν φιλοσοφίας ὁ ποιητὴς εἶνε ἐκφραστικώτατος. Τὰ «*Σπασμένα μάρμαρα*» ἐκόσμησαν τὸν ποιητὴν μετὰ τὸ Ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ἀπονεμηθὲν καὶ διὰ τὴν ὅλην ἐργασίαν τοῦ ποιητοῦ, ἡ ταχυτάτῃ δὲ ἐξάντησις αὐτῶν ἀποδεικνύει πόσον ὁ ποιητὴς εἶνε ἀγαπητός.

«*Χιακὰ Χρονικά*». Ἐξεδόθη καὶ τὸ τρίτον τεῦχος τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐγκρίτου φιλόλογου καὶ συντάκτου τοῦ Ἱστορικοῦ Δεξικοῦ κ. Κ. Ἀμάντου διεθυννομένου ἐτησίου δημοσιεύματος, ἀφιερωμένου εἰς τὴν ἐρευναν ἱστορικῶν, λαογραφικῶν, τοπογραφικῶν καὶ γλωσσολογικῶν ζητημάτων ἀφορώντων τὴν γῆσον Χίον. Τὸ ἐκδοθὲν τεῦχος περιέχει ἐνδιαφέροντα ἀρθρα τῶν κ. κ. Ἀμάντου, Κοντογιάννη, Κουρουσιώτου, Βίου, Κωνσταντοπούλου, Μαυρογορδάτου, Πετροκοκκίνου, Σωτηρίου καὶ Τσελεπιδου τινὰ δ' ἐξ αὐτῶν συνοδεύονται ὑπὸ εἰκόνων.

«*Ἀκαδημαϊκὸν Ἡμερολόγιον Πατρῶν*» τοῦ 1918.

Ἐπιμελεῖα τοῦ καλλιτέχνου-ἀρχαιολόγου κ. Ν. Κυπαρίσση ἐξεδόθη κομψὸν καὶ μετὰ πυκνὴν ὕλην Ἡμερολόγιον τῆς ἐν Πάτραις πρό τινας ἰδρυθείσης Ἀκαδημίας τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν. Τὰ περιεχόμενα εἶνε ποικιλιώτατα καὶ ἐκλεκτά, μετὰ συνεργασίαν τῶν κ. κ. Παλαμᾶ, Ξενοπούλου, Σβορώνου, Βουτυρετίδου, Γρυπάρη, Κυπαρίσση, Ραμᾶ, Γκόλφη, Σιγούρου, Παπαμιχαήλ, Δρακοπούλου, Σώχων κ. λ. π. Εἰκόνες καλλιτεχνικαί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κοσμοῦν τὰς ὥρας τῆς σελίδας τοῦ Ἡμερολογίου.

Ἐξεδόθησαν:

«*Λύρα*» Μουσικοφιλολογικὸν περιοδικόν.

«*Βυζαντινὴ Ἐπιθεώρησις*» ἐφημερὶς πολιτικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ. Διευθυντὴς Π. Κεσσίσσολους.

«*Ναυτικὴ Δόξα*» ἑβδομαδιαῖον περιοδικόν. Διευθυντὴς Βασ. Καλογερόπουλος. Γραφεῖα ὁδὸς Σπ. Τρικούπη 10.

Ὁ «*Ἀλότρωτος*» ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς. Διευθυντὴς Μ. Ροδάς.

«*Ἱστορία τῶν Φάρων*» ὑπὸ τοῦ ἀντιπλοῦρχου κ. Σ. Λυκούδη.

Μ. Βολωνάκη Ἑναρκτήριος Λόγος ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Δοκίμων.

Ὁ «*Θεμιστοκλῆς*» τετράπρακτος τραγωδία εἰς ἰάμβους, ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Καλοσύτη.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ἱστορικὴ εἰκὼν. — Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ Ἀστιγγὸς μονογραφίας τοῦ κ. Ράδου, δημοσιεύομεν σχέδιον τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς μονῆς τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος ὑπὸ τοῦ στόλου τοῦ Μιαούλη. Εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος, εἰς τὰς γραμμάς τοῦ χαρακώματος, εἶναι ἐγκατεστημένοι οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν ὕψωμάτων τῆς Μουνυχίας. Εἰς τὸ βάθος, ὁ ὄρμος τοῦ Πειραιῶς καὶ τὰ Ἑλλ. πλοῖα βομβαρδίζοντα τὸ ὄχθρῳμένον μοναστήριον τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος, ὅπερ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην προήσπιζε ὀλοκλήρον τὸν Πειραιᾶ. Τὸ σχεδιογράφημα ἐγένετο ὑπὸ τοῦ μετασχόντος τοῦ Ἀγῶνος Βαυαροῦ λοχαγοῦ Κραϊτξέξεν, ὅστις καὶ ἄλλα γεγονότα καὶ προσωπικότητας τῆς Ἐπαναστάσεως διέσωσε διὰ τῆς ζωγραφικῆς τέχνης του.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. ἰδιῶται οἱ ἔχοντες λαμβάνειν παρὰ τοῦ Δήμου διὰ παροχὴν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος πρὸς φωτισμὸν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, συνεπεῖα τοποθετήσεως πρὸ τῶν οἰκίων τῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1917, ὅπως ἀνυπερθέτως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον προσέλθωσι καὶ πληρωθῶσιν ἐν τῷ τμήματι τοῦ φωτισμοῦ ἀπὸ 10—12 π. μ. καθ' ἑκάστην, καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ληγούσης κατὰ τὸν Δημοτικὸν Νόμον τῆς χρήσεως 1917 αἱ τυχόν μὴ εἰσπράχθησόμεναι ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν μηνιαῖαι ἀποζημιώσεις θέλουσι περιέλθαι εἰς ὄφελος τοῦ Δήμου.

Ἀθῆναι τῇ 9 Φεβρουαρίου 1918.

Ὁ Δημαρχὸν
ΣΠ. ΠΑΤΗΣΣ